

شاہنامه پاپسنگری

و

حافظ ابرو

مورخ دربار تیموری

مرکز تحقیقات کاپیویر علوم رساله

از

دکتر غانبaba بیان

دکتر در تاریخ

استاد تاریخ در دانگاه تهران

شاہنامه با پیشگری

و حافظ ابرو

مورخ دربار تیموری

از اقدامات فرهنگی بسیار
مفید شورای مرکزی جشن
شاہنشاهی بمناسبت برگزاری
جشن دو هزار و پانصد ساله
بنیانگذاری شاہنشاهی ایران
عکس برداری و انتشار
شاہنامه با پیشگری متعلق به
كتابخانه سلطنتی است که در تهران تأسیس شد
زیبائی و ظرافت و نفاست
یکی از بهترین نسخه های
خطی ایران است . این
شاہنامه که در کتابخانه
سلطنتی جزء نفایس و
ذخایر آن تحت شماره ۴۷۵۲
نگاهداری میشود، بوجه احسن
با نسخه اصلی و با همان
اصالت و نفاست بوسیله
چاپخانه افست بچاپ رسید.

مقدمه
شاہنامه با پیشگری

استاد تاریخ دانشگاه تهران

نسخه مزبور دارای مشخصاتی باینقرار است ۱

باندازه ۲۶۰×۳۸۰ میلیمتر . جلد ابره نیمتاج متن وحاشیه سوخت تحریر ترنج و نیم ترنج و گوشه طلا پوش به طلای سیر و حاشیه بوته اندازی به طلای سرخ بادو حاشیه برجسته روغنی متن مشکی گل و بوته نقاشی مذهب اندرون نیمتاج عنابی ترنج و سر ترنج و گوشه و حاشیه بند رومی سوخت معرق روی زمینه لاجوردی جدول مذهب کاغذ خانبالغ نخودی جدول زرین دار دو صفحه اول مقدمه و آغاز نسخه و تمامی صفحاتی که تصویر دارد و صفحه مقابله آن بین السطور طلاندازی، شماره صفحات ۷۰۰ هر صفحه ۳۱ سطر هر سطر سه بیت (شش مصراع) عنوانین عموماً بقلم زر وسفیداب تحریردار سرسرخن های منقش مذهب ممتاز بخط رقاع کتابت عالی نسخه شروع میشود بایک شمسه مذهب مرصع ممتاز که در میانه روی متن زربوته اندازی . این عبارت بقلم زر تحریردار بخط رقاع نوشته شده است: (غیر هذه الابيات و نوادرها و رتبت درر هذه المعانى و جواهرها برسم خزانه السلطان الاعظم مالک رقاب الامم حسامي حوزة الاسلام اعظم سلاطين انام غياث - السلطنة والدنيا والدين بايسنفر بهادرخان خلد الله سلطنته) و در همین صفحه بالای شمسه در محل نامناسبی قرینه یک ترنج کوچک مذهب مرصع انداخته اندکه جدیدتر از اصل و بنظر میرسد که مهری یا یادداشتی بوده است که روی آنرا پوشانیده اند . صفحه دوم و سوم جمعاً یک تصویر شکارگاه مینیاتور ممتاز است که حواشی آن دو صفحه یک حاشیه مذهب مرصع عالی دارد . دو صفحه سوم و چهارم متن وحاشیه مذهب مرصع ممتاز که در میانه روی

۱- فهرست ناقص تعدادی از کتابهای کتابخانه سلطنتی . باهتمام دکتر مهدی بیانی .

دو ترنج بشرح شمسه صفحه اول اين عبارات نوشته شده است «قدامر بتحرير هذالكتاب الشريف و سطر ذلك الرق المنيف الذى كانت كلماته كالجواهر الزواهر والفاظه كالالى التواشر و اشار بتذهيبه و تصويره السلطان الاعظم والخاقان الاكرم زبده الملوك والسلطين وعده الاكاسرة والخواقين غياث السلطنة والدينا والدين بايسنفر بهادرخان زين الله سرير السلطنته بوجوده . » و در چهار كتيبة پيشاني و ذيل بهمان شرح اين عبارات نوشته شده است : «هذاكتاب فيه نفایس یواقتی الاخبار و فرائد فوائد لآلی بخار- الاشعار الموضوعة على الاحداق عند اولی الابصار المنبئه عن قصص- الملوك والسلطين والملوك والاخبار» . دو صفحه پنج و ششم متن و حاشيه مذهب مرصع ممتاز که در متن دو صفحه هر يك ۱۳ سطر از مقدمه منتشر کتابت شده و بين السطور طلا اندازی است و در چهار كتيبة پيشاني و ذيل اين عبارات بخط کوفی تزئینی عالي بسفیداب نوشته شده «هذاكتاب فيه عرایس ابکار الغواطэр والابصر وبحور اصادف لآلی المنتورة بجواهر الاشعار . المخزونة فيه تواریخ - الملوك والاسماء ، لیخزن فی خزانة السلطانية الى آخر الادوار . » دو صفحه ۲۳ و ۲۴ متن و حاشيه مذهب مرصع ممتاز که در چهار كتيبة پيشاني و ذيل بخط رقاع بقلم زر تحریردار روی متن زر منتش اين عبارت نوشته شده است «تذكرة اسماء السلطين مفرح الغواطэр و تحریر احوال الخواقين محیرالضمائر من دعاله بالحسنة فله الرحمة المتكاثر من الله الاحد الصمد الواهب الغافر» و در متن فهرست طبقات سلطين و اسمى شاهان را هر يك هر يك مذهب بقلم سفیداب بقلم رقاع بسفیداب نوشته است . دو صفحه ۲۵ و ۲۶ که آغاز متن شاهنامه است متن و حاشيه مذهب مرصع و در چهار كتيبة

پیشانی و ذیل این عبارات بخط کوفی تزئینی عالی بقلم نیل نوشته شده است « »

و در میان هر صفحه ۱۳ سطر چهار مصروعی از متن شاهنامه نوشته و بین سطور طلاندازی دو صفحه بعد نیز بین سطور طلاندازی و یک سر لوح مذهب مرصع دارد که در کتیبه آن روی متن زر منقش بخط ثلث جلی بسفیداب تحریردار نوشته شده است . « در میان آفرینش افلاک و نجم ». دو صفحه آخر نیز مانند دو صفحه اول در چهار کتیبه بهممان خط بسفیداب این عبارات نوشته شده . « هذا ختم الكتاب الذى »

مجموعاً ۲۲ مجلس مینیاتور آبرنگ متاز دارد بخط نستعلیق کتابت خفی خوش رقم جعفر بایسنفری تبریزی ۲ .
تاریخ تحریر سال ۸۳۳ (شماره ۴۷۵۲)

« قدوق الفراع من تحرير هذا الكتاب الشریف . . . باشاره -
الخان بن الخان سلطان سلاطین العهد والزمان . . غیاث السلطنه
والدنيا والدين بایسنفر بیهادر سلطان خلد الله تعالى ملکه وسلطانه

۲- مولانا جعفر بن علی تبریزی بایسنفری از معروف ترین نستعلیق نویسان قدیم است . سال مرگش را بعضی ۸۶۰ و بعضی دیگر ۸۶۲ بت کرداند . از شرح احوال جعفر این انداده معلوم است که وی از مردم تبریز بوده و اینکه بعض او را هروی دانسته اند بواسطه امداد اقامت وی در شهر هرات بوده است .

جهفر بایسنفری تربیت یافته شاهرخ بن تیمور گورکانی و مورد توجه و حمایت و تشویق شاهزاده هنرمند و هنرپرورد بایسنفر میرزا (۸۳۷-۸۰۲) فرزند امیر شاهرخ مذکور بوده است و بهمین مناسبت به بایسنفری منتبه و مشترک و مقتخر شده است . جعفر پیش از پیوستن بدربار بایسنفر میرزا هنگامی که در تبریز اقامت داشته مقارن امارت جلال الدین میرانشاه بن تیمور در آذربایجان (۸۱۰-۸۰۷) بدربار وی راه داشته است . نیز پس از مرگ بایسنفر میرزا نزد فرزند او میرزا علاءالدوله (متوفی سال ۸۶۳) بسر می برد . در خط نستعلیق بعضی جعفر را شاگرد مستقیم میرعلی تبریزی دانسته اند ولی قول غالب اینست که وی قواعد این خط را از میرعبدالله فرزند میرعلی تبریزی آموخته است .

جهفر بایسنفری علاوه بر خط نستعلیق در عموم خطوط متدالوں عصر خود استاد مسلم بوده است . (احوال و آثار خوش نویسان بخش اول تالیف دکتر مهدی بیانی - از انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۴۵).

علی یدالعبد الضعیف المفتقر الی رحمة الباری جعفر البایسنگری
اصلح الله احواله فی الخامس من جمادی الاولی سنہ ثلث و سیشین
و سیانمائے هلالیہ والحمد لله اولاً و آخرأ

با اینکه این نسخه بی نظیر خوب نگاهداری شده و فرسوده
نشده است متأسفانه دو سقط دارد یکی بعداز صفحه ۷۸ که چهار
ورق و معادل قریب ۸۰۰ بیت است و دیگر پس از صفحه ۵۰۰ که
سقط آن نیز بهمین میزان است و در صحافی مجددی که شده صفحات
۱۵۱ - ۱۵۴ و ۱۷۹ - ۱۷۸ را متن حاشیه متن و حاشیه مشوش
تصحیف کرده اند » .

در هنگام مطالعه مقدمه شاهنامه به موضوعی برخورد کردم
که من را برآن داشت بیشتر در مطالب و عبارات و سبک نگارش آن
دقیق شوم زیرا تشابه عجیبی از تمام جهات در مقدمه شاهنامه با
مقدمه‌ای که حافظ ابرو مورخ در بار تیموری در تاریخ خود ، که با مر
شهرخ بهادر و فرزندش بایسنگر میرزا نوشته است ، مشاهده
کردم ^۳ . پس از مراجعته به مقدمه مجمع التواریخ السلطانیه و
جهرافیای حافظ ابرو و تطبیق عبارات آندو براین بنده روشن و
واضح شد که مامور تهیه شاهنامه برای بایسنگر میرزا و نویسنده
مقدمه آن ، کسی جز حافظ ابرو نباید باشد . منتهی در مقدمه
شاهنامه مورخ برخلاف شیوه مرضیه نامی از خود نبرده است .
دلیل آن چه بوده ، نمیدانیم ؟

دلایل زیر میتواند تائیدگر ای این مدعی را ثابت کند :

۱ - نقل عین مطالب و عبارات در هردو مقدمه و تشابه سبک

^۳- برای اطلاع بیشتر به مقاله نگارنده «حافظ ابرو و حقیقت و فوائد علم تاریخ از نظر وی»
شماره ۴ سال پنجم مجله پرسیهای تاریخی مراجعه شود .

نگارش مطالبی که در دو متن با یکدیگر اختلاف دارد، باسیاک نگارش حافظ ابرو.

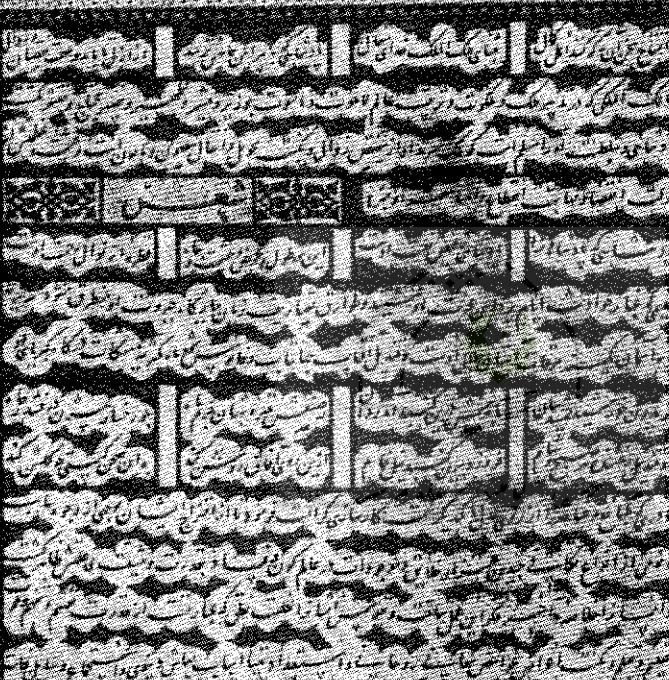
۲ - توجه بایسنفر میرزا بداشت نسخه ای معتبر و قابل اطمینان از شاهنامه فردوسی. «.... هر چند شهنامه های متعدد در کتب خانه همایون معدبود اما چنانکه مزاج نازک و لطیف شه و شهزاده آنرا پسندیدی. نبود و چون در روزگار دولت همایون... هنر بالا گرفته است... اشارت همایون نافذ گشت که از چند کتاب یکی را مصحح ساخته مکمل گردانند» بنابراین شخص بصیری لازم بود که صلاحیت علمی داشته در تاریخ نویسی ماهر و به ادب و شعر احاطه داشته باشد و در آن زمان هم در دربار کسی جز حافظ ابرو که سمت رسمی مورخ را داشته و تا آن تاریخ یعنی ۸۲۹ چندین کتاب تاریخ و جغرافیا برای همان شاه و شاهزاده بر شته تحریر درآورده باشد، نبود تا متصدی این امر خطیر شود.

۳ - هم زمان بودن تدوین مقدمه واستنساخ شاهنامه با حضور حافظ ابرو در دربار تیموری و صلاحیت او در انجام این ماموریت. بنابراین جای هیچگونه شک و تردید باقی نمی‌ماند که تدوین مقدمه و نظارت بر استنساخ شاهنامه بایسنفری بوسیله حافظ ابرو انجام شده است و مورخ هم مقدمه را از همان منابعی که آثار تاریخی خود را نوشته استفاده کرده است (خواه مطالب آن درست یا نادرست باشد)^۴

این برخورد اتفاقی از نظر تاریخی، بخصوص برای این بندۀ که در کار نوشتن کتابی در شرح حال و آثار و تالیفات و انتشار یک

^۴ - مقدمه جدید شاهنامه یعنی مقدمه بایسنفری است که او نیز (لابد استناداً بمقدمه قدیم ولی در ضمن هزار افسانه واهم بی‌اساس دیگر) تصریح می‌کند که ابومنصور بن عبدالرازاق بفرمود تا آن نسخه را به اتفاق چهار تن فلاں و فلاں فرام آورند (بیست مقاله قزوینی صفحه ۱۸).

مکتبہ ملک

مکتبہ ملک

وَكَهْلَكَلَةِ كُلِّ الْمُهَاجِرِ

لِلْأَنْجَانِ الْمُهَاجِرِ

وَالْمُهَاجِرِ لِلْأَنْجَانِ

وَالْمُهَاجِرِ لِلْأَنْجَانِ

وَالْمُهَاجِرِ لِلْأَنْجَانِ

وَالْمُهَاجِرِ لِلْأَنْجَانِ

وَالْمُهَاجِرِ لِلْأَنْجَانِ

مادا میان آثار و ماقول این بجا در پیشین روزایی که گردید از این طبقه می‌باشد که همان سایه ای از این دارایی را در این سیما با داشتاد عادلی تر شود و از این بحث انجام اخراج کرد که شکایت این سیما

قسمت از تاریخ حافظ ابروهستم و، شاید برای محققین و مورخین، اهمیت شایانی داشته باشد . با اینکه به آثار نویسنده‌گان و محققینی که راجع به فردوسی و شاهنامه او تالیفات و مقالاتی دارند مراجعه کردم^۵ اثری از چنین موضوعی که شرح آن گذشت ندیدم . مذکور باید اذعان کنم که شاید اولین کسی نباشم که به این مسئله تاریخی بخورد کرده باشد . اگر چنین باشد از تکرار مكررات و نیز اگر اشتباہی در درک مطلب شده باشد صمیمانه پوزش میطلبم . اینک عین متن دو مقدمه شاهنامه بایسنفری و مجمع التواریخ - **السلطانیه**^۶ را برای مقایسه و اثبات مدعایی آورم که موارد تشابه با حروف سیاه در هر دو متن مشخص شده است .

مجمع التواریخ السلطانیه :

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستمین آغاز كتاب داستانها
فهرست ممالک بيانها (فذلك حساب بيانها) حمد و ثنا آفرین .
مالك الملكی تواند بود که انشاء موجودات لمعه از اشعه انوار قدرت اوست و ابداع مكونات شمه از آثار شوکت و عظمت او هوالاول والآخر والظاهر والباطن اولی نه بتقدم و بدايت آخری نه بتاخر
و نهايت ظاهري نه ببروز و اشتها باطنی نه بكمون و استثار فتعالي الله الملك الحق لا اله الا هو رب الکريم . حکیمی که در تدابیر ملک و ملکوت و تربیت عوالم لاهوت و ناسوت بوزیر و

۵- از جمله فردوسی و شاهنامه او بااهتمام حبیب یغمائی (سلسله انتشارات انجمن آثار ملی) بیست مقاله قزوینی (از انتشارات این سینا) ۱۳۳۲ - فردوسی نامه (مجله مهر سال دوم مهروآبان ۱۳۱۳ شماره ۵ و ۶ - زندگی و مرگ بیلوانان در شاهنامه نگارش محمد علی اسلامی ندوشن (سلسله انتشارات انجمن آثار ملی) ۱۳۴۵ .

۶- نسخه‌های کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران . کتابخانه ملی پاریس . کتابخانه ملی تهران . کتابخانه مجلس شورای اسلامی . کتابخانه لینین گراد و استانبول و غیره .

مشیر و ظهیر و نصیر محتاج و مفتقر نگشت . له الملک الدائم
بلا و صمة التزلزل والتعین ولله الملك والسموات والارض و هو على
كل شيء قادر .

پادشاهی که سلطنت او را مسلم است که ملک سرمند او از تنقیص
زوال و نکبت تحویل و انتقال مصون و مامون است و حشمت و عظمتش
از مذلت انقضاض و مهانت انقطاع و اینها معرا و مبرا فسبحان الذی
بیده ملکوت کل شئی والیه ترجعون .

پادشاهی که پادشاهان را پادشاهی ذ فیض رحمت اوست
اینهمه طول و عرض و حشمت وجه فضله اذناو نعمت اوست ۷

قادری که زواهر علوی را با جواهر سفلی
در یک رشته وجود کشید و طبایع و عناصر را از روی
عدل با یکدیگر سمت سازگاری کرامت فرمود تا امتراج ایشان
بوجه از وجوه تناسب و نوعی از انواع تکافی چندین هزار خلائق
و موجودات در عالم کون و فساد بقدرت و مشیت بی علتی ظاهر

۷- در نسخه داماد ابراهیم پاشا مقدمه با این عبارات ادامه بیدا میکند «... مبدعی که بقوت کامله
و قدرت شامله ماهیات عقول و نفوس رابی ماده و مدت و آلت و عدالت وعدت اختراع کرد از
مکن عدم بمسکن وجود رسانید قادری که بساط افلاک را بحر کات شوقي بیرامن مرکز خاک در
گردش آورده تا بعلت جنبش اول زمان و مکان و حدود جهات بیدا و اجرام مستثنی را در
سطح مستدير من کوز و مرموز کردانید و هریک را بعمل مفرد و خاصیتی مخصوص منفرد ساخت
تا بتوسط امتراج ارکان در موالید سه کانه تأثیرات خود بمصرف میرسانید و از فعل و افعال
نتایجی که مقصود بالذات است در قوایل عالم کون و فساد بظهور میپیوندد ان في خلق السموات
والارض و اختلاف الليل والنellar (از عبارت قادری ... در اول مقدمه جغرافیای حافظ ابرو نیز
ذکر شده است) .

قدیمی که غبار حوادث دوران بردا من عزت او نشینید و طوارق تصاریف زمان بیارگاه جبروت
او منطق شود سریر نه پایه آسمان کمینه مرقة آستان جلال اوست و قدیل جهان تاب آفتاب
آفتاب کمترینه مشکله در گاه کبریایی او نظم دو قندیل رخشنه هر صبح و شام فروزد بدین
گند نیل قام ازین روی آفاق روشن کند وزان صحن گیتی چو گلشن کند ...»

گشت و بکریم عمیم و نعیم جسمیم از خزانه اعطی کل شیئی خلقه
 ثم هدی هریک را از آحاد کائنات به خلعت صورتی درخور مخصوص
 کرد و به لطف کامل وجود شامل از جامه خانه اناکل شیئی خلقتنا
 بقدر هر فردی را از افراد ممکنات به لباس کرامتی لایق بیار است
 واز امتزاج جواهر سمائی و ارضی حقیقت آدمی زاد را که علی -
 الاطلاق اشرف آفرینش است و با تفاوت اتم اهل بینش و بتوسط انوار
 اشراق عقول زبده و خلاصه دوران و نقاوه ارکان که وفضلناهم
 علی کثیر من خلقنا تفصیلا ظاهر و پیدا گردانید و حکمت بالغه اش
 نفوس انسانی را به خلعت نطق که عبارتست از قدرت تفہیم و تفهم
 و قوت تعلیم و تعلم و مکنت اعراض معانی روحانی و استعداد تهیای
 معاش این جهان از سایر مخلوقات مخصوص گردانید و قوع اورا
 درین صورت از تفاوتی خالی نگذاشت تا هر کرا از جمال عقل حصه
 وافرتر واز کمال علو همت و حسن خصال و شیمت نصیبی تمامتر
 بخشید بهرہ او از سعادت افزونتر آمد و منزلت او در شرف منقبت
 زیادت تا هم در دنیا بمزید جاه و رفعت و هم در عقبی به سعادت
 استسعاد بقربت باری تعالی مستسعد گشتندو هم از نوع بشر
 شهریاران بیضه رسالت و قهرمانان مملکت نبوت را علی ارواحهم
 تحف التحایا من الله الذی خلق البرایا باکتابت عز و جلالت و
 مراکب کرامت و امامت نامزد عالم فانی گردانید تا بواسطه معجزات
 ساطع دلالات قاطع خلائق را بطريق حقایق مرشدان صادق شدند
 و ثواب و عقاب جهان باقی بپراهین لایع معلوم اهالی مشارق و
 مغارب گردانیدند . و چون نوبت به نبوت نتیجه مقدمات و خلاصه
 موجودات و زبدۀ مخلوقات مرکز رسالت نقطه دایره جلالت . شعر
 چراغ افروز چشم اهل بینش طراز کارگاه آفرینش . که مثال

سعادتش بطریقی محمد رسول الله علیه افضل الصلوات و اکمل -
التحیات مزین بود . . . سیدی که چون آفتاب وجود او از افلات
لولاق طالع شد کو اکب مرآب انبیا چون ما در محقق اختفا انطمام
و اندھا محجوب و متواری شدند و همکنی در افق حیرت و غیرت
غارب و آفل گشتند . . .

خواجہ که صیت صدای پنج نوبت او ملک کونین فروگرفت و
ذکر مناقب و معالی او در اطراف و اکناف خاقین سائر و دائر گشت
بیت

آمد اند جهان جان هر کس جان جانها محمد آمد و بس
غرض کن ز حکمت ازل او اول الفکر آخر العمل او کامل که روح -
القدس اقتباس از انوار کمال او کنند و نفس ناطقه اعتراف از
بحار افضال او نماید . فصیحی که چون تبع زبان از نیام بیان
برکشید تمامت فصحای عرب و عجم را قوت ناقشه ساقط شد و چون
سمند بلاغت از میدان براعت برانگیخت جماهیر بلغا بدرو و حصر
را عنان تملک و تماسک از دست رفت قل هاتوا بر هانکم ان کنتم صادقین
فطوبی لک ای سید المرسلین رسول کریم مطاع امین کراحد آن
کافرین گوید که مدحت جهان آفرین گوید هزاران هزار تحف
و تحیات زاکیات و ظرف صلوات بر مرقد مظہر و روضه منور و
رضوان بی شمار بر عame اولاد و اهل و بیت و اصحاب و احباب او باد
خاصه بر خیر الرفقاء اربعه که ارکان دین شریعت به مجاهدت ایشان
مشید و بر هان طریقت به موافقت ایشان ممهد مبارزان میدان -
السابقون السابقون و دلنوازان حدیقه اولئک المقربون ابو بکر و
عمر عثمان حیدر هر چار چهار حد بناء پیغمبری هر چار چهار عنصر
ارواح انبیا بی مهر چاریار درین پنج روزه عمر نتوان خلاص
یافت ازین شد رعنای . رضوان الله تعالیٰ علیهم اجمعین . . .

آغاز سخن . . . و از موهبی که حق سبحانه و تعالی در حق این پادشاه دین پرور عدل‌گستر کرامت فرموده است فرزندان شایسته است بتحقیق فرزندی که میوه دل و راحت جان و قره عین و قوت خاطر و شریک ذات و عدیل نفس و زبدۀ خلقت و خلاصه وجود و ثمره حیوه و ذخیره عمر و مایه شادمانی و حاصل زندگانیست شاه و شاهزاده اعظم نبوی الاحلاق و ملکی الشیم عنوان صحيفه دادو دولت فهرست جریده جاه و حشمت منظور بنظر توفيق ربانی مخصوص بعنایت و تایید یزدانی جمشید زمان دارای دوران خسروی از محض لطف خدای آفریده جهانداری در حجر دایه تایید الله و عصمت یزدان پرورش یافته کسوت عنایت ازلی بفضائل ذات او معلم و ذوات باطهارتش سرانی اعلم. شعر شهریاری جامه بر قامت او و دوخته پادشاهی آیتی درشان او منزل شده . پیش طبع غیب دان و رأی ملک آرای او مشکل الذى وانت له الادنی الاقاصی واعترف بعبودیة الاذناب والنواصی البحر شحه من رشحات احسانه والشمس لمعه من لمعات سنانه معز العق والدنيا والدين ظل الله في الارضين المخصوص بغاية بعنایت رب العالمين سلطان بن السلطان ابن السلطان والخاقان بن الخاقان بایسنفر بهادر لازالت آیات جلاله و نصرته الى انقضاء الشداد منصوره و آیات کماله وقدرته كالسبع المثاني ما ثوره مشهوره و اطناب خیام دولته با و تاد الغلود مشدوده تمامت عرصه عالم بصدق و صفاء این پدر بزرگوار و پسر کردون اقتدار آراسته و خرم کشته سبب تأليف كتاب حضرت بارفت شاه و شاهزاده اعظم مکمل معالی الامور وجلايل الشیم مخدوم عالم و عالمیان خلاصه نوع انسان نور حدیقه المملکه در درج السلطنه والجلال دری برج العظمه والاقبال نکن خاتم شهریاری و لعل کان کامکاری یاقوت افسر

سروری وواسطه عقد صدری ناشر لواء العدل و الاحسان باسط
جناح الامن والامان ... از شف واهتمامی که بمطالعه تاریخ و آثار
گذشتگان دارد و در سیر انساب واحوال ام وموافقت ومجاری ملوك
عرب وعجم وشعب آن خوضی تمام فرموده و بر تصاریف احداث
واقف کشته بتدہ کمترین را سعادت حقیقی مساعدت نمود. و
روی بدین مهم آورد «

شاهنامه بایسنفری :

افتتاح سخن آن به که کند اهل کمال به تنای ملک الملك خدای متعال
پادشاهی که به پیرامن جاهش نرسد از ازل تا بابل وصمت نقصان و زوال
مالك الملکی که در تدبیر ملک و ملکوت و تربیت عالم لاهوت و
ناسوت بوزیر و مشیر و ظهیر و نصیر محتاج و مفتر نکشت
پادشاهی و سلطنت او را مسلم است که ملک سرمد او از تنقیص
زوال و نکبت تحويل و انتقال مصون و مأمون است و حشمت و
عظمتش از مذلت انقصا و مهابت انقطاع و انتهای معرا و مبرا

شعر علوم رسالی

پادشاهی که پادشاهان را پادشاهی ز فیض نعمت اوست
اینهمه طول وعرض وحشمت و جاه قطره از نوال رحمت اوست
قدیمی که غبار حوادث ایام بر دامن عزت او نشینند و طوارق
تصاریف زمان به بارگاه جبروت او منطرق نشود سریر نه پایه
آسمان کمینه مرقات آستان جلال اوست و قندیل آفتاب جهانتاب
و فانوس شمع ماه کمترینه مشکات درگاه کبریای او .

بسارش درین گنبد آمد روان فریدون خورشید جمشید سان
چو رخسار بیژن درخشید ز جاه ذ صنعش بتیره شبان جرم ماه
فروزد برین گنبد نیل فام دو قندیل وخشنده هر صبح و شام
بدان صحن گیتی چو گلشن کند از این روی آفاق روشن کند

-۸- در مجمع التواریخ «فصله آمده است .

قادری که طبایع و عناصر را از روی عدل بایکدیگر سمت کارسازی کرامت فرمود تا از امتناع ایشان بوجهی از وجوده تناسب و نوعی از انواع تکافی و چندین هزار خلائق و موجودات در عالم کون و فساد و بقدرت و مشیت بی علتی ظاهر گشت و انسان را خلاصه و آخر فکر این عمل ساخت و نفوس ایشانرا^۹ بخلعت نطق که عبارتست از قدرت تفہیم و تفهم و قوت تعلیم و تعلم و مکنت اغراض غواص معانی روحانی واستعداد تمییع اسباب معاش دنیوی و استجمام وسایل نجات اخروی از سایر مخلوقات مخصوص گردانید و نوع اورا نیز از تفاوتی فراوان درین حلیت و خاصیت خالی نگذاشت تا هر کرا از جمال عقل حصه وافر تر ارزانی داشت واز کمال علو همت و حسن خصال وشیمت نصیبی تمامتر بخشید بهره او از سعادت افزونتر نهاد و منزلت او در شرف منقبت بیفزود تا هم در دنی بمزید جاه و رفعت و هم در عقبی به سعادت استسعاد بقربت باری تعالی مستسعد آمد و حکمت بالغه اش در پسیط غبرا شهریاران بیضه رسالت و قهرمانان مملکت نبوت را از برای تاکید اظهار دعوت واقامت اسرار سنت که عقده کشايان راه دین و پیشوایان عالم یقین و در دریای اصطنا و درازی ملک اختیااند . رموزی که عقل بکنه آن نرسد و اشارتی که فهم از ادراک آن قاصر لئلایکون للناس عندالله حجه بعد الرسل مندرج گردانید تا بواسطه معجزات ساطع و دلالات قاطع خلائق را بطريق حقایق مرشدان صادق شدند و ثواب عقاب جهان باقی بپراهین لایح معلوم اهالی مشارق و مغارب گرد و بنور علم و معرفت و وفور توفیق و هدایت ایشان بیضه ادیان و ملل و حوزه شرایع و نحل آراسته داشت

^۹- در مجمع التواریخ «نفوس انسانی را» ذکر شده است .

واز میان آن جمع شمع مجلس رسالت و آفتاب فلك جلالت و مشتری
 جرخ سعادت قطب کردون سیادت صدر جریده انبیا فذلک جمیع
 اصفیا سلطان سراپرده فردوسی شاه تختکاه عنصری سیدی که چون
 آفتاب شریعت او از زمین عرب طالع شد رسم و رسوم خسروان عجم
 چون ماه در محاق اختفا و حجاب انطمام و انمحا محجوب و متواری
 ماندند و تمامی در افق حیرت و غیرت غارب و آفل کشت
 سر و طاق ایران آتش پرست بکوپال اعجاز در شکست
 صیت صدای پنج نوبت او ممالک ایران و توران فروگرفت و ذکر
 مناقب و معالی او بتوابع و مضائق آن محیط کشت امتی که بمیامن
 توانیق و اینه من لدنا علم خط نسخ بر اشعار ملل و ادیان کشید و
 بتایید ادینی ربی کتب سوابق ام و اقوام فروشت . فصیحی که
 چون تیغ زبان در نیام بیان برکشید تمامت فصحای عرب و عجم را
 قوت ناطقه ساقط شد و چون سمند بلاغت ازمیدان براعت برانگیخت
 جماهیر بلغای بد و حصر را عنان تمالک و تماسک از دست رفت
 قل هاتوابرهانکم ان کنتم صادقین و درود نامتناهی و تعیاتی
 کمایجب وینبغی برآن روضه طیبه و مرقد مظہر و ضریح مطہر و
 رضوان بیشمار بر عame اولاد و اهل بیت واصحاب و احباب او باد
 خاصه بر خیر الرفقاء اربعه که ارکان دین شریعت به مجاهدت ایشان
 مشید و بر هان طریقت به موافقت ایشان ممهد آمد مبارزان میدان—
 السابعون السابعون و دلنوازان حدیقه اولئک المقربون .

بیت

ابوبکر و عمر و عثمان و حیدر
 هر چار چار حد بنای پیغمبری
 بی مهر چاریار درین پنج روزه عمر
 نتوان خلاص یافت ازین شش در عننا
 هر چار عنصر ارواح انبیا
 رضوان الله تعالیٰ علیهم اجمعین

اما بعد در این ایام که تاریخ هجری بهشتند و بیست و نه
 رسیده است حضرت شاه و شاهزاده اعظم نبوی الاخلاق و ملکی الشیم
 در درج السلطنه والجلال دری برج العظمة والاقبال صورت رحمت
 آفریدگار مقصود آفرینش هفت و چهار ذوالنفس القدسیه
 والملکات الملکیه عنوان صحیفه داد و دولت فهرست جریده جاه
 و حشمت جمشید زمان دارای دوران ماده نعمت امن و امان ناشر
 عدل و احسان ناصب الالویه الشاییه المؤید بتاییدات الاهیه
 نوباوه باع شاهی و کل بستان فضل الهی ماه آسمان فتوت و سرو
 حدیقه مروت خسروی از محض لطف آفریده و جهانداری در حجر
 دایه آله و عصمت یزدان پرورش یافته کسوت عنایت الهی بفضائل
 ذات او معلم و ذات با طهارت شن خلاصه سرایی اعلم نگین خاتم
 بختیاری و لعل کان کامرانی فیروزه تاج فیروزی ولو لو صدف
 بهروزی واسطه عقد صدری و یاقوت افسر سروری الذی وانت
 له الادنی والاقاصی واعترف ببعودیة الاذناب والنواصی البحر رشحة
 من رشحات احسانه والشمس لمعة من لمعات سنانه معزالحق والدين
 والدين ظل الله فی الارضین المخصوص بغايت عنایت رب العالمین
 سلطان بن سلطان بن سلطان والغاقان بن الغاقان بن الغاقان امیرزاده
 بایسنفر خان لازالت رایات نهرته وجلاله الى انقضاء السبع الشداد
 منصوره و آیات کماله و قدرته کالسبع المثانی مؤثوره مشهوره و
 اطناب خیام دولته باوتاد الغلود مشدوده .

بیت

آنکه فیض ترحم عامش
 بسر جهان رحمتیست یزدانی
 نوبهار نظام عالم دا
 دست او ابرهای نیسانی
 از شعف و اهتمامی که بكلام موزون و سخن‌کزاری مطبوع و
 دانستن اخبار و آثار پسندیده سلاطین بزرکوار و آئین کزیده
 پادشاهان جهاندار از اکاسره نامدار و قیاصره کامکارکه بر صحایف
 صفائح لیل و نهارست دارد کاه کاهی به مطالعه شهnamه فردوسی
 طویی گفته است و در نظم آن در دری سفته است اشتغال می‌نمود.
 هر چند شهnamهای متعدد در کتب خانه همایون معد بود اما چنانکه
 مزاج نازک و طبع لطیف شه و شهزاده آنرا پسندیدی نبود و چون
 در روزکار دولت همایون که با انقضای امان توامان یادکار فرو بسته
 هنر بالاکرفته است و نقد موزون سخن رواجی هرچه تمامتر یافت
 نهال خشک سال فضل و داشش بامداد رشحات باران تربیتش یوماً
 فیوماً تازه ترست و کلزار آمال و امانی از منهل جود و سخاوتش
 لحظه به لحظه سیراب تر اکر پیش ازین اهل هنر واستعداد از زمانه
 متشکی بودند بحمد الله که درین دولت ابد پیوند هریک بموجب
 استحقاق خود متخطی می‌کردند.

بیت

قدر اهل هنر پدید آمد
 کا رها چون به کاردان افتاد
 اشارت همایون نافذ گشت که از چند کتاب یکی را مصحح ساخته
 مکمل گردانند بخطی چو زنجیر مشکین مسلسل ولیکن چو آب روان

از روانی و در دیباچه حکایت جمع آوردن باستان نامه که اصل شهناه است و جمعی شعر اکه بنظم آن مشغول شدند تا آن زمان که بر فردوسی اتفاق کردند و تمام کردن فردوسی شهناه را و حکایت حرمان و نومیدی او از سلطان محمود و ایاتی که در شکایت از سلطان محمود گفته است با انج از احوال فردوسی استماع افتاده و جدولی که مجلل طبقات ملوک عجم از آن معلوم شود و شجره انساب ایشان از کیو مرث تایز دجرد و کتابت کند بنا بر امثال اعلی این دیباچه بدین سیاق مکتوب کشت و ماتوفیقی الا بالله .

